

Arrest

**nr. 85.832 van 13 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. MOUBAX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 71.814 van 13 december 2011 omdat verzoekers asielrelaas ongelooftwaardig is.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen,

ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad stelde bij arrest nr. 71.814 van 13 december 2011 de ongeloofwaardigheid vast van verzoekers beweerde vrees ten opzichte van zijn vroegere werkgever, onder meer omdat uit een document dat verzoeker had neergelegd (aanbevelingsbrief) het tegendeel bleek, en stelde de ongeloofwaardigheid vast van verzoekers beweerde vrees ten opzichte van de Taliban in Karachi, onder meer omdat verzoeker hier opmerkelijk vage verklaringen over aflegde die louter gebaseerd waren op vermoedens.

In zijn tweede asielaanvraag volhardt verzoeker in het ongeloofwaardige relaas van zijn eerste aanvraag, bouwt hij daarop verder en poogt hij dit relaas alsnog te staven via het voorleggen van bijkomende documenten. Uit de ongeloofwaardigheid van het relaas van de eerste aanvraag, met gezag van gewijsde vastgesteld bij 's Raads arrest nr. 71.814 van 13 december 2011, volgt evenwel de ongeloofwaardigheid van alle elementen in de tweede asielaanvraag die op dat eerste relaas zijn gebaseerd. De tweede asielaanvraag bevat verder geen elementen die los staan van de ongeloofwaardige motieven van de eerste aanvraag en die daarom een onafhankelijk onderzoek zouden vergen. De documenten die verzoeker voorlegt tenslotte vermogen zijn geloofwaardigheid niet te herstellen, gezien documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij door geloofwaardig verklaringen worden ondersteund.

Aldus worden geen nieuwe gegevens aangebracht die van die aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 71.814 van 13 december 2011 anders zou zijn geweest indien deze gegevens alsdan zouden hebben voorgelegen, noch vermogen zij een nieuwe vrees voor vervolging aan te tonen die zich zou hebben gemanifesteerd na voormeld arrest.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Pakistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizendentwaalf door:

dhr. F. HOFFER,
dhr. J. VERMEERSCH,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

F. HOFFER